

Tisková zpráva

Opožděné přijetí směrnice Evropského parlamentu a rady 2011/7/EU bude stát Českou republiku spoustu peněz

Praha, 21. května - Splatnost faktur a problematika opožděných plateb byla v EU poměrně zešíroka diskutovanou otázkou, která se původně řešila již v roce 1995. Tato skutečnost *byla dána tím, že si většina zákonodárců uvědomovala, že nastavená pravidla platebních operací, mohou zásadním způsobem pomoci nejen samotným obchodním společnostem, ale především jednotlivým státům. Doporučení pro sjednocení platebních operací (2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích) se však nesesetkalo s očekávanými výsledky.*

Z tohoto důvodu byla dne 16. 2. 2011 přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2011/7/EU, o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích. Směrnice však neplatila přímo v členských státech EU, neboť ty jí musely přizpůsobit svůj právní řád a následně ji do něj aplikovat do 16. 3. 2013. Směrnice mimo jiné stanovila maximální lhůtu pro uhrazení faktur 30 dnů a ve výjimečných případech na 60 dnů. Směrnicí schválili v roce 2010 poslanci Evropského parlamentu ve Štrasburku a už dříve s ní souhlasily i členské země.

„Zásadní problém který však při aplikaci této směrnice v České republice nastal a málokdo si jej uvědomuje (pokud někdo vůbec), pramení ze skutečnosti, že uvedená směrnice byla naimplementována se zpožděním téměř 3 a půl měsíců. Neboli namísto původního scénáře kdy měla být implementována a vstoupit v účinnost nejpozději dne 16. 3. 2013, její implementace proběhla až zákonem č. 179/2013 Sb., novela obchodního zákona, ve znění pozdějších předpisů, dne 1. 7. 2013.“ uvádí k tomu **Filip Bušina**

A právě z důvodu této časové prodlevy, se tak jednotlivé sankce, vyplývající z nedodržení 30 – denní lhůty ve výše uvedeném období, nebudou primárně týkat jednotlivých živnostníků, obchodních společností, aj. ale přímo státu. Neboť tato směrnice mimo jiné zakládá povinnost úhrady pod sankcí úročenou 8 % plus repo sazba ČNB p. m. a pevnou částkou jako úhradou za prodlení. *„To tak nutně znamená, že ty subjekty, které v období od 17. 3. 2013 do 1. 7. 2013 nedostali zaplacenou ve lhůtě 30 dnů, mohou žádat úměrnou část po státu jako náhradu škody, z titulu vzniku odpovědnosti státu za škody způsobené jednotlivcům porušením unijního práva, jež jsou mu přiřitatelná (viz rozsudek EVANS)“* uvádí k tomu **Filip Bušina**

Tato skutečnost se tak netýká pouze privátního ale i státního sektoru. Zde mám například na mysli jednotlivá zdravotnická zařízení (tj. krajské či fakultní nemocnice, aj.) které nedostali zaplacenou ve lhůtě 30 – dnů, např. od zdravotních pojišťoven (což nejsou veřejné subjekty poskytující zdravotní péči, na které se vztahuje 60 – denní splatnost faktur). *„Vyvstává tak tedy otázka, zdali se jednotliví představitelé zdravotnických zařízení přihlásili k náhradě škody? Neboť tito představitelé, namísto soukromých společností spravují veřejné prostředky a svojí nečinností, se v případě nepřihlášení ke*

Tisková zpráva

škodě, vystavují trestnímu stíhání...vyplývajícího z tzv. péče řádného hospodáře.“ upřesňuje **Filip Bušina**

Z hlediska představy celkové finanční fluktuace v inkriminovaném období „**například v oblasti stavebnictví**“ (tj. od 17. 3. 2013 – 30. 6. 2013) si dovoluji uvést následující. Přihlédneme-li k celkovému investičnímu objemu ve stavebnictví ve 2Q 2013, vyplývajícímu z kvartální analýzy společnosti CEEC Research, u podniků nad 50 zaměstnanců. Tak tato částka v tomto období činila 32,6 mld. Kč. To tak nutně znamená, že v případě propočítání potencionální sankce, vyplývající „pouze“ z této částky, by Česká republika musela v maximální míře, pokud se dotyční poškození přihlásí, zaplatit 652 mil Kč. Nutno dodat, že sankce se propočítává dle časové prodlevy po 30 denní splatnosti a výše uvedená sankce je maximální. Tedy za 91 dní z druhého kvartálu 2013. Naopak zde není započítáno 15 dní z měsíce března.

Oblast stavebnictví uvádím z důvodu plošného nedodržování splatnosti faktur, v celém jejím obchodně - fakturačním řetězci, který leckdy přesahuje 120 dnů od vystavení daňového dokladu a dále pak i z hlediska nesprávného tvrzení jednotlivých zadavatelů, že jakékoli ujednání ke splatnosti faktur, sjednaných ve smlouvě je nad zákonem a oni se tak nemusí řídit 30 – denní splatností. *„Paradoxem je, že daná směrnice mohla být naimplementována v řádném termínu, neboť dolní sněmovna ji přijala včas. Avšak následně ji horní komora vrátila zpět a celá implementace tak doznala jisté časové prodlevy, která bude mít zásadní dopad na budoucí sankce proti ČR.“* uvádí **Filip Bušina**

Kontakt pro média:

Ing. Filip Bušina, Ph.D., MBA,
akademický pracovník, autor knihy „Personální management ve stavebnictví“

Tel: +420 606 644 772

Email: busina@filipbusina.cz

www.filipbusina.cz

Rytířská 410/6, 110 00 Praha 1 Česká republika

Ing. Filip Bušina, Ph.D., MBA je akademickým pracovníkem na Vysoké škole politických a společenských věd v Kolíně a dále pak na Moskevské státní univerzitě strojírenství a informatiky.

Znalost problematiky v oblasti splatnosti faktur vychází jednak z jeho přednášek na Moskevské státní univerzitě, ve vztahu k ekonomické situaci, soběstačnosti a konkurenceschopnosti jednotlivých evropských států. A dále pak z hlediska jeho zájmu o oblast stavebnictví, kde dodržování splatnosti faktur, můžeme označit za převládající fenomén, často sloužící k likvidaci své konkurence. Problematikou stavebnictví se tak předně zabývá z hlediska výkonu praxe, při řízení stavebních organizací a dále pak teoretickou přípravou, počínaje bakalářským, magisterským studiem a pokračuje studiem MBA a úspěšně dokončeným studiem Ph.D. na Vysoké škole ekonomické v Praze.